

Sygn. akt V CSK 632/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z wniosku K. H.
przy uczestnictwie J. H. i Gminy W.
o podział majątku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 23 czerwca 2016 r.,
skargi kasacyjnej uczestnika postępowania J. H.
od postanowienia Sądu Okręgowego we W.
z dnia 17 września 2014 r.,

- 1. oddała skargę kasacyjną;**
- 2. stwierdza, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania kasacyjnego związanego ze swoim udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 października 2013 r. Sąd Rejonowy dokonał podziału majątku wspólnego K. i J. H. w sposób wyszczególniony w pkt I tego postanowienia. Ustalił przede wszystkim skład majątku wspólnego b. małżonków, stwierdził że udziały uczestników postępowania w ich majątku wspólnym są równe, a także dokonał podziału poszczególnych składników majątku wspólnego pomiędzy małżonków z obowiązkiem poniesienia odpowiednich spłat.

Od rozstrzygnięć postanowienia z dnia 29 października 2013 r. zawartych w pkt I - VIII apelację wniósł pełnomocnik uczestnika J. H. Uczestnik ten złożył także samodzielną apelację i zaskarżył w całości wspomniane postanowienie.

Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w pkt I, III, V i VI, a w pozostałym zakresie oddalił apelację uczestnika postępowania.

W skardze kasacyjnej uczestnika postępowania podniesiono zarzut nieważności postępowania przed sądem drugiej instancji (art. 379 pkt 4 k.p.c. w zw. z art. 367 § 3 k.p.c. i art. 77 § 9 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ustroju sądów powszechnych; Dz.U. z 2015 r., poz. 133, cyt. dalej - „p.u.p.”). Według skarżącego, w rozpoznawaniu sprawy w postępowaniu apelacyjnym uczestniczył sędzia Sądu Rejonowego, który nie był należycie delegowany do orzekania w sądzie wyższej instancji. Z treści art. 77 § 9 p.u.p. nie wynika, aby kompetencje do delegowania sędziego sądu rejonowego do sądu wyższej instancji miał również Wiceprezes Sądu Apelacyjnego. Kompetencja taka powinna przysługiwać wyłącznie Prezesowi tego Sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z akt sprawy wynika, że w rozpoznawaniu sprawy o podział majątku wspólnego brał udział delegowany sędzia Sądu Rejonowego (rozprawa w dniu 4 września 2014 r. i wydanie postanowienia z dnia 17 września 2014 r.; k. 784 akt sprawy, t. IV; k. 791 akt sprawy t. V). W aktach sprawy znajduje się pismo delegujące sędziego Sądu Rejonowego „do pełnienia obowiązku sędziego w Sądzie Okręgowym we W. w dniach 4 i 17 września 2014 r.”. Pismo to zostało opatrzone datą - 22 sierpnia 2014 r. i podpisane przez Wiceprezesa Sądu

Apelacyjnego w [...] (k. 757 akt sprawy). W piśmie tym stwierdzono także, że podstawę wspomnianej delegacji stanowi art. 77 § 9 p.u.p.

Zgodnie z art. 77 § 9 p.u.p. (w brzmieniu obowiązującym w okresie udzielenia delegacji), w szczególnie uzasadnionych wypadkach prezes sądu apelacyjnego może delegować m.in. sędziego sądu rejonowego do pełnienia obowiązków sędziego w sądzie wyższym, po uzyskaniu zgody sędziego i kolegium sądu, do którego ma nastąpić delegowanie, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr oraz potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów działających na obszarze apelacji. Łączny okres delegowania nie może przekraczać 14 dni w ciągu roku. Przepis ten nie uległ zmianie *de lege lata* (Dz.U. z 2015 r., poz. 133). Z art. 22b § 1 p.u.p. wynika, że prezesa Sądu Apelacyjnego zastępuje wiceprezes sądu, a w razie jego nieobecności wyznaczony sędzia.

Na podstawie § 32 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. 2014, poz. 259) prezes sądu mógł powierzyć wiceprezesom sądu wykonywanie czynności i obowiązków wyszczególnionych w § 33 ust. 1 Regulaminu. Podobne regulacje prawne znalazły się w § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 2015 r. - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. 2015, poz. 425) i obecnie w § 34 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. 2015, poz. 2316 ze zm.).

Należy zatem stwierdzić, że wiceprezes Sądu Apelacyjnego może w zasadzie wykonywać uprawnienia i obowiązki prezesa tego Sądu. Jeżeli zatem przepisy nie ograniczają wyraźnie uprawnień wiceprezesa Sądu (w tym - wiceprezesa Sądu Apelacyjnego), to wiceprezesowi przysługują w zasadzie takie same kompetencje jak prezesowi (por. np. uprawnienie do przedłużenia terminu sporządzenia uzasadnienia orzeczenia (art. 329 k.p.c.).

W skardze kasacyjnej skarżący broni stanowiska o braku ogólnej kompetencji wiceprezesa Sądu Apelacyjnego do udzielania delegacji m.in. sędziemu sądu rejonowego do pełnienia obowiązków w sądzie wyższym

i przyjmuje w tym zakresie wyłączną kompetencję prezesa Sądu Apelacyjnego. Tymczasem - jak wskazano - w poprzednim stanie prawnym nie było i *de lege lata* nie ma podstaw do negowania możliwości kompetencyjnego zastępowania prezesa Sądu Apelacyjnego przez wiceprezesa tego Sądu. Należy jednocześnie zauważyć, że skarżący nie kwestionuje tego, iż spełnione zostały odpowiednie, wymienione w art. 77 § 9 p.u.p. przesłanki skorzystania przez wiceprezesa Sądu Apelacyjnego z uprawnienia do dokonania omawianej delegacji w dniu 22 sierpnia 2014 r. Oznacza to założenie, że takie przesłanki faktycznie nastąpiły.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił skargę kasacyjną uczestnika postępowania jako nieuzasadnioną (art. 398¹⁴ k.p.c.) i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego (art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c.).

jw

eb